

KIRKEN VED BISLETT

Den Evangelisk Lutherske Frikirke – Oslo Vestre Menighet – Pilestredet 69

Gledelig jul

**Gled deg, du jord, la mørket fly,
for lyset blant oss bor!
O, hvilket dyp av kjærlighet,
Gud vender all vår sorg til fred,
han vender sorg til fred, han vender sorg til fred.
All verden, pris hans kjærlighet!**

Isaac Watts

NR. 6 – Desember 2014 – ÅRGANG 92
Revidert 4. Desember 2014

KIRKEN VED BISLETT

Menighetsblad
for
Den Evangelisk
Lutherske Frikirke
Oslo Vestre Menighet
Pilestredet 69,
0350 Oslo
Telefon 22 46 77 43
Telefaks 22 69 64 65
www.vestrefrikirke.no
post@vestrefrikirke.no

Kontortid i kirken
Tirsdag kl. 1000-1400
Eller etter avtale

Kontonummer
3000 15 39813

Pastorer
Linn Sæbø,
Tlf. 909 95 452

Epost: linn.saebo@vestrefrikirke.no

Reidulf Hanssen
Tlf. privat 22 46 13 33,
mobil 916 49 604
epost: reidulfh@online.no

Vaktmester
Bengt Egil Hanssen

Menighetsbladet
Redaksjonskomité:
Kari Sofie Thune, red.ansv.
Jan Torris Løvgren
Torill Mjelve Johansen
sekretær/layout
Epost: torillmj@online.no

Robert Knudsen, Layout

Av innhold i dette nummer kan nevnes:

- Siden sist
- Julemessen 2014
- Edvard Aamot Øvensen
- Adrian Marius Vitalia!
- Angelos i Gdansk
- Reidulf – 25. januar 2015
- Seniorgruppen 29. sept.
- Seniorgruppen 27. okt.
- Diakoni – nøkkelen til menighetsvekst
- Menighetsweekend 11. – 13. september 2015 på Hermon i Sudndalen!
- Økonomi
- På kirkebakken
- Pastorens hjørne
- Ledig stilling
- Gudstjenester og møter
- Angelos julekonsert 13. des.

Siden sist!

Sansegudstjeneste – søndag 21. september.

Tekst: Kari Sofie Thune Foto: Robert Knudsen

Denne familiegudstjenesten var rettet mot de aller yngste i menigheten. Aldersgruppen 0 -6 år var spesielt invitert. Men «alle» kom, fra de yngste og til de eldre.

Linn Sæbø sa til innledning at gjennom gudstjenesten skulle vi ta alle sansene i bruk. Hun brukte store bilder for å visualisere teksten, og barna kjente godt igjen både øre, nese, øye, tunge og hud. I kirkerommet var det ulike stasjoner. Vi fikk se, lukte, smake, kjenne og høre. Det siste representert ved Kim Fredriks orgelspill mens vi gikk rundt. De hvite liljene luktet nok godt.

Men mest populær var krakken med godteskåler fylt med non-stop og karameller. Det var mulig å komme helt opp på orgelgalleriet, noe mange gjorde, men noen ble litt fornærmet på sine foreldre som ikke lot dem få lov til akkurat det...!

Teksten, som ble lest av Johannes M. Akselsen, var fra Salme 8. Og i vers fire står det:

***Når jeg ser din himmel, et verk av
dine fingre,
Månen, og stjernene som du har satt
der,
Hva er da et menneske – at du
husker på det,
et menneskebarn at du tar deg av
det?***

Postludiet – Som når et barn kommer hjem om kvelden – ble nydelig spilt av Kim Fredrik Andersen!

Søndag 28. september

Høstferie – lite folk i benkeradene, men en på alle måter fin gudstjeneste. Fra preludiet til Eivind Fotland og til vi gikk hver til vårt etter kirkekaffen var vi i et godt fellesskap.

Jacob Landsvik talte over teksten fra Mark. 7, 31. – 37. Jesus ble ført til en mann som var døv og hadde vondt for å tale. Jesus åpnet ørene hans og båndet som bandt tungen.

Gjennom teksten forteller Jesus hva han ønsker at vi skal gjøre, sa Landsvik. Ved en eneste handling maktet Jesus å formidle Guds godhet, kjærlighet og omsorg for menneskene. Det ligger en utrolig kraft i gode, kjærlige og omsorgsfulle handlinger.

Hvorfor gjør vi ikke mer av dem? Mange leter etter meningen med livet. Gjennom dagens tekst blir vi vist det. Meningen med livet er å gjøre godt, å bety noe godt for andre mennesker.

Til avslutning sa Landsvik at det aldri har vært flere flyktninger i verden enn i dag, 50 millioner - og aldri flere hjemløse, fattige og nødlidende. Hva har jeg gjort for dem, den som er min neste i dag – kan noen regne med meg?

Hele talen til Jacob Landsvik ligger ute på Vestres hjemmeside.

kst

Søndag 19. oktober

Inngangssalmen var «Vi kommer til din kirke Gud». Og, ja, mange kom. Ikke minst fra dagens dåpsfamilie. Dagny Olava Lien Gundersen var dåpsbarnet. Sykdomsforfall gjorde at Reidulf Hanssen stilte som dagens predikant. Svært kort varsel førte til at han ikke talte ut fra dagens pretekst, men valgte ordene fra 1. brev til Filippene, vers 6:

Og jeg er trygg på at han som begynte den gode gjerning i dere skal fullføre den – helt til Jesu Kristi dag.

Disse versene var gjennomgangstema for gudstjenesten, både i dåpshandlingen, presentasjonen av konfirmantene og i prekenen.

Vestre har to konfirmanter dette året; Edvard Aamot Øvensen og Adrian Marius Vitalia. Begge var tilstede og ble

presentert for menigheten. De deltok også med lesing av dagens tekster. I presentasjonen spurte Reidulf Hanssen dem om hva som hendte henholdsvis 26.11.2000 og 03.12.2000.

Ingen av dem husket det, men begge visste det: Da ble de døpt, da begynte den gode gjerning.

Ingen er for små til å ta imot Gud og Guds velsignelse. Det er det største et menneske kan ta imot. Vi kan ikke gjøre noe bedre enn å bære barna til Gud, vi kan ikke gjøre noe verre enn å hindre dem!

Barna er åpne for alt godt, vidåpne for Guds velsignelse. Vi voksne slipper ikke barnet frem i oss selv, vi reserverer oss og lukker oss mot Gud.

Foto: Kåre Lien

Han som møtte deg i dåpen kaller deg på nytt til seg. Du bærer barnet med deg, det lille barnet lever fremdeles inne i deg.

Det han begynte ved døpefonten vil han fullføre i deg! Familien Lien Gundersen har båret to barn til dåpen i Vestre tidligere, der familie og venner deltok med musikk og tekstlesning. Slik var det også denne gang.

Dåpshandlingens tekster ble lest av mormor og tante. Paul Fjell Gundersen, fetter til dåpsbarnet, sang nydelig og ble akkompagnert av sin far. Postludiet var ved Øivind Grung Sture som spilte cello. Dagens organist var Torgeir Koppang

Søndag 26. oktober – Bots- og Bønnedag

«Tekstene i dag er utfordrende,» sa Hans Chr. Andersen da han innledet gudstjenesten. «Prekenteeksten fra Lukas 13 har som overskrift Den trange døren.» Dagens predikant var Reidulf Hanssen. Inngangen til livet er trang, som det også er med inngangen til Guds rike. Jesu død, liv og oppstandelse har reservert plass til alle. Slik vi en gang kom inn i verden, kommer vi en og en inn i Guds rike. Ved en fødsel er hodet det vanskeligste, med den nye fødsel er det også slik.

Det er så mange spørsmål som må avklares først. Jesu dør er åpen, men smal. Frelse og tro er en personlig ting. Troen som gis må jeg gjøre til min egen. Hvor rik du er, du som har en som ber for deg. Men i døren gjelder det deg alene. Det jeg drar på må legges igjen utenfor. Innenfor står Jesus og tar imot. Enhver er like.

Organist var Torgeir Koppang. Sangsolist Christine Thune. De to utviser et finstemt musikalsk samarbeid med tolkninger som gjør inntrykk, enten det er salmer, jazz eller spirituals. (foto: Øystein Andersen)

Super innsats av tre-blad Wirsching ved kirkekaffen 26. oktober

kst

Søndag 9. november

Pastor Linn Sæbø ledet gudstjenesten, dagens predikant var Veyni Arntsen. Menighetens kor, Angelos, deltok med et utvalg av sitt repertoar. Og vi fikk også en liten smakebit på hva de skal fremføre på julekonserten 13. desember. Koret har en dyktig dirigent og står for kvalitet!

Prekenteeksten var fra Matt. 12. 33-37
– Treet og fruktene.

Veyni snakket – uten direkte å nevne det – om Babels tårn og menneskenes streben etter å bygge et stort og synlig landemerke, som skulle være synlig både i himmelen og på jorden. Når landemerket var ferdig ville alle se hvor sterke og mektige menneskene var!

Foto: Robert knudsen

Mennene bygde ivrige på tårnet, men i en hage gikk en kvinne og så epletreet stå der med triste grener, bøyde og slappe. Det ville også strekke grenene opp, inn i himmelen, mot stjernene. Kvinnen tok et av eplene delte det i to, og der i midten så hun kjernen, stjernen. Treet hadde båret frukt!

Søndag 9. november ble kirkene landet over bedt spesielt om å huske på alle kristne som er forfulgt. Bønnen vi ba sammen var denne:

*Herre, vi ber for våre navnløse søsken,
De som må komme til deg om natten.
Vi ber for den navnløse kirke på jorden
som lever og vokser i skjul.*

*Herre, du lot deg en gang senke ned
og selv bli den svakeste av oss.
Men slik var det og at du løftet oss opp
og gjorde oss sterke.*

*Så underlig ditt rike er –
Den svake gir du styrke.*

*Den navnløse kaller du ved navn.
Herre, vi ber for våre navnløse søsken
vi roper navnene deres, ett og ett
mot din himmel –*

*Vi fyller hele nattehimmelen med navn!
Du vet hvem de er.*

*Du er der når de kommer.
Herre, gi dem din fred.
Amen –*

Foto: Robert knudsen

Kst

Orgel/Piano – Kristian Woxmyhr

Ikke sjelden sitter en ny og noe ukjent person på orgel- eller pianokrakken.

Foto: Robert Knudsen

Denne høsten var Kristian Woxmyhr den ukjente, men er nå så absolutt etterhvert er blitt ganske så kjent i gudstjenestesammenheng i Vestre. I løpet av en måned har han vært søndagens organist tre ganger, senest nå 12. oktober.

Mens han er i ferd med å rydde sammen notene blir det tid til en liten prat. Hvor han er fra? Kristiansand, og menigheten er Randesund Frikirke.

Vi vet at Vestre er et populært øvingssted for musikkstudenter, så også for Kristian Woxmyhr. Det vil si, det har vært veldig greit å øve i Vestre mens han studerte i Staffeldtsgate. Nå øver han for det meste i Ila kirke, som er like ved der han har hybel.

Øvingssted eller ikke. Takk til Kristian for verdifulle bidrag i gudstjenestesammenheng!

kst

Julemessen 2014!

Tekst: Kari Sofie Thune

Foto: Øystein Andersen

Resultat: Ca. kr. 70.000,- !

Dette kunne Rigmor Holen, leder av årets julemessekomité meddele sent lørdag 22. november.

Høstens innsats for å skaffe gevinster og ikke minst nok folk til de ulike oppgavene var vel overstått, og resultatet ble godt over fjorårets. En arv bestående av mye forskjellig, service, pyntegjenstander og bilder fra Judith Stavik bidro til dette.

Et viktig bidrag til å skape stemning og hygge er kafeén, så også i år. Men uten

flinke og innsatsvillige folk på kjøkkenet fungerer det ikke. En tur innom bekreftet at her var flittige hender i sving.

Jannfryd kokte rømmegrøten – uten klumper, Anne May sto i «skrubben», Hilde Charlotte smurte lakesmørbrød, og Jan, sjef for kakene, kunne fortelle at joda, vi har fått nok. Såpass at det kanskje ville bli noe igjen til kirkekaffen også.

Menighets- og undervisningssalen var stapp fulle. Salg av årer var populært. En gutt jublet: «Jeg hadde to lodd (årer) og

vant to ting!» Men, som Rigmor sa så er det viktig neste gang å presisere litt mer konkret hva vi trenger av gevinster, dette gjelder spesielt til barnelotteriet. Og sist, men ikke minst, det hadde vært fint med flere frivillige. Det ble svært mange timer på hver enkelt!

I tillegg til alt som hører med til en skikkelig julemesse var det noe spesielt i Vestre denne gangen. Mannskoret, Bislett Bad og Rundkjøring

med dirigent Tore Ulleberg var invitert. Det er ikke spesielt høyt under taket i Menighetsalen, men sangen løftet det, garantert!

Tusen takk, dere blir sikkert invitert igjen. Legg gjerne øvelseshelgen til Oslo og Vestre neste høst også!

Jenny med den store gevinsten på bildet nedenfor var egentlig til fetteren, Marius, men han var gått.

SANGGUDSTJENESTE 23. NOVEMBER 2014

«Min kongsmakt er ikke av denne verden. Var min kongsmakt av denne verden hadde mine menn kjempet for at jeg ikke skulle bli overgitt til jødene. Men min kongsmakt er ikke herfra.» Joh.18,36 Slik svarte Jesus i det skjebnesvangre forhøret Pilatus slet med å gjennomføre langfredag morgen. «Men det var et forhør som foregikk på to plan», sa pastor Linn Sæbø i sin preken. Rettsaken mot Jesus ble like mye en rettsak mot Pilatus; i stedet for å svare på hans spørsmål, svarte Jesus på en slik måte at Pilatus selv måtte ta stilling til Jesus. Og denne rettsaken fortsetter fremdeles og avsluttes når Jesus kommer igjen. Dette var temaet for sanggudstjenesten i Vestre på

«DOMSSØNDAGEN – KRISTI KONGEDAG»

hvor mannskoret Bislett Bad og Rundkjøring sammen med Christine Thune sørget for inspirerende og flott sang og musikk.

Foto: Øystein Andersen

Det var sang om livet sammen med Frelseren «Til den blomstrende eng; «Jag har aldri begjært at få gå på vann --- det enda jag begjært er at få vara din och få halda i din hand» Det var en vakker ny

sang som mannskoret hadde øvd inn. Det var sang om oppstandelsen hvor Christine sang om alt som ble forvandlet om høsten, om alt som gikk i grav og om et ønske om å kunne oppleve det som kvinnene ved Jesu grav fikk oppleve «Må alle sår bli leget» - Det lød som et ekko av leseteksten fra Profeten Jesaja 57,15: «I det høye og hellige bor jeg og hos den som er knust og nedbøyd i ånden. Jeg vil vekke de nedbøydets ånd til liv og gjøre de knuste hjerter levende.» «I Jesu Kristi rike er det ikke som i kongeriker her på jorden,» sa predikanten. Hun hadde som barn drømt om å bli prinsesse, men oppdaget etter hvert at det var det bare et fåtall som kunne bli. Nei, hos Jesus er det annerledes; der er alle velkomne; han var ikke redd for å «skitne seg til» med vanlige jordiske, ja det er jo selve evangeliet, nemlig at han steg ned fra det høye og hellige og tok bolig blant oss. På Dommens dag vil han stå sammen med oss når «rettsaken» avsluttes. Det var også fellessang med mannskoret og Christine som solist, - det var som å klatre helt opp til en høy fjelltopp sammen med solisten i det hun steg til høyere og høyere toner i det fantastiske budskapet: «Glory to His Name»

PÅ VALG - - - -

Pilatus prøvde å være nøytral, men det gikk ikke – han måtte velge. «Det går ikke an å være nøytral til Jesus», sa Linn Sæbø med ettertrykk. Kirkens oppgave er å vitne om det som har skjedd. Predikanten fortsatte med et personlig vitnesbyrd: Hun hadde valgt å tro. Til slutt i prekenen kom det avgjørende spørsmål til forsamlingen: «Hva har du valgt?»

Kjetil Øvensen ledsaget oss trygt gjennom denne fine gudstjenesten med mange folk

til stede og han benyttet anledningen til å reklamere for nytt lydanlegg som det ble tatt opp offer til. Til slutt sang mannskoret sin disippelshanty, - korets egen signatur - som dirigent, pianist og organist Tore

Ulleberg presiserte da de stemte i med:
«Brus veldige hav,! Syng herlige vind! Bær min båt gjennom brenning og brott, havnen venter der alt skal bli godt - - - !»

Jan Torris Løvgren

Edvard Aamot Øvensen

Vestres to konfirmanter ble presentert på gudstjenesten 19. oktober. Men nå er det tid for en liten samtale med hver enkelt.

Første forsøk på å treffe ham pr. telefon var ikke helt vellykket. Han var på trening. Noe det skulle vise seg at han er tre ganger i uken!

Når vi kommer i kontakt forteller han at han spiller i Bekkelaget håndballklubb på 2.laget. I tillegg til de ukentlige treningene på henholdsvis Oppsal, Bjørndal og i Ekeberghallen kommer kamper i helgene.

Unge mennesker spørres alltid om hvilken skole de går på, så også nå. Edvard sier han går på KG i 9. klasse, og at han trives veldig godt og kjenner alle i klassen. Reiseveien er ganske lang, T-bane og trikk. Men med litt hell (sitteplass) kan tiden brukes til å kikke litt på noen lekser.

Adrian, den andre konfirmanten i Vestre, går også på KG, men i en av parallellklassene. Gjennom konfirmantundervisningen er de blitt bedre kjent med hverandre, og trives godt i hverandres selskap, men kunne gjerne ønsket seg noen jenter også! Men de har valgt annerledes sier Edvard. Tror du dere hadde vært flere fra Vestre om dere hadde møtt hverandre oftere de siste årene, sånn som på menighetsweekend f.eks.?

Ja, Edvard svarer bekreftende på det. Helgen 10. -12. oktober var alle konfirmantene i Vestre, Storbymenigheten og Lørenskog på tur til Stavern Frikirke. Edvard sier at alle pastorene hadde hvert sitt emne på andaktene: Gud, Jesus og Den Hellige Ånd. Det var fin undervisning. I det hele tatt trives han med konfirmantundervisningen og valget om å la seg konfirmere i Vestre. Jeg er ikke blitt presset, men har valgt selv, sier han. I Stavern var de i alt 15 konfirmanter, derav 3 jenter. Men den ene reiste hjem lørdag, sa Edvard. Jenter så absolutt ikke i flertall nei, men det kan jo komme ..!

kst

Adrian Marius Vitalia

Adrian Marius Vitalia – Konfirmant.
En fredag ettermiddag ble det en telefonprat med Adrian. Han er også konfirmant til våren, og deltar i undervisningen sammen med Edvard.

Jeg vet du også går på KG. Har du like lang reisevei som Edvard.

Nei da, jeg bor like ovenfor Majorstuen – på Borgen. Kanskje ikke det morsomste spørsmålet å få, men likevel: Hva liker du best av fagene på skolen?

Gym, svaret kommer kjapt.
I våre dager er dette faget ganske variert og innholdsrikt. Så jeg spør hva som er favoritt, fotball, basket- eller håndball.

Adrian sier at nei, ballspill er ikke noe for ham. Han driver med løpetrening og styrke. Men når det gjelder styrke bruker han bare egen kroppsvekt. Vekter, det kommer senere. Jeg er ikke ferdig utvokst, sier han. Dessuten driver han med svømming. Noe han har mulighet til på Sogn Videregående.

Du var også med på konfirmantleiren. Hva syntes du om den?

Det var kjempegøy!
Adrian kjente ikke Edvard fra før. Jeg hadde bare hørt om ham, sier han. Ja, for jeg gikk ikke på søndagsskolen i Vestre, men var med i kirken og fikk dåpspakker!

Men du har valgt å konfirmere deg i Vestre. Hvorfor det?

Søsteren min gjorde det!
Som alle unge skal også Adrian velge linje på videregående, og han tror det blir realfag. Og når jeg sier at det vil han sikkert ikke angre på, det er mangel på realister, ja, så er han enig.

Samtalen finner som nevnt sted fredag og litt senere venter konfirmant-undervisningen. Der møter han Edvard som har tatt bildet av Adrian.
Et viktig valg er tatt av de to unge guttene, og gode ønsker følger dem gjennom månedene som kommer. I mai er det konfirmasjon.

kst

Angelos i Gdansk

Tekst: Gunhild Karlsen

Foto: Astrid Louise Engh Jakobsen

5.-7.september var det duket for en reise av de sjeldne – Angeloskoret pakket koffertene og reiste på kortur til Gdansk i Polen.

Grunnene for reisen var mange, både at den sosiale gevinsten ved slike turer er stor for et kormiljø, fordi tur er gøy i seg selv og det var jo også år og dag siden forrige kortur! I tillegg hadde vi et tidligere kormedlem å besøke i nettopp Gdansk, nemlig Pawel som har bidratt i bassrekka vår tidligere, men som nå er flyttet tilbake til Polen. Så når vi fikk trommet sammen en turkomité våren 2014, og Pawel i tillegg inviterte, da øynet vi mulighetene for at en tur kunne gjennomføres på en veldig god måte, både til en rimelig pris for kormedlemmene, og med et godt program. 15 kormedlemmer reiste tidlig fredag morgen til Rygge lufthavn, og vi

landet trygt i Gdansk ved lunsjtider. Der fant vi, med god hjelp av våre mange reisevante sangere, ut av både buss fra flyplassen og riktig lokalisering av hostellet vi hadde booket. Nesten hele gruppa fikk plass i et gjestehus ved navn Grand Hostel Gdansk, som ligger sentralt i gamlebyen og holder god standard, og det var veldig flaks for oss som gruppe å være samlet et sted, uten at vi forstyrret mange andre med sangøvelser eller generell okkupasjon av fellesarealene!

Fredag gikk med til felles lunsj, fritid og vandring i gamlebyen i Gdansk, et vakkert sted med mange flotte bygninger som er verdt et besøk i seg selv, også uten sang på agendaen! Vi hadde korøvelse på ettermiddagen i gjestehuset, og felles middag på kvelden, og da fikk vi også møtt Pawel igjen!

Lørdag var det planlagt konsert i St. Nicholas Church, en utrolig vakker katolsk kirke med tilknytning til en munkeorden og et kloster liggende vegg i vegg. Siden det var lørdag, og september, var kirken stort sett fullbooket hele dagen til brylluper, og vi fikk øvingstid i selve kirkerommet tidlig på morgenen. Da kom vi oss jo opp og i gang, slik at vi fikk mye

ut av dagen. Pawel hadde hjulpet med organisering av konsertmuligheten og hatt kontakt med kirken for oss, noe som var til stor hjelp. Det var et fantastisk rom å synge i! Selv tidlig på morgenen, og med smårustne stemmer, var klangen i rommet fantastisk! Vi var klare for konsert seinere på kvelden, og det er alltid en god følelse.

Store deler av lørdag var også fritid, og noen av oss dro til en nærliggende liten strandby, Sopot, hvor det faktisk var mulig å slappe av på stranda på et teppe i nydelig sommervær! Vi var for øvrig utrolig heldige med været hele helga, og fikk nyte en siste rest av sommeren, det var heldig! Men det ble ingen bading, for badetemperaturen var ikke akkurat mye å skryte av. Andre kormedlemmer ble igjen i Gdansk for å utforske gamlebyen nærmere, eller bruke noen timer til shopping.

Alle samlet seg igjen på gjestehuset for oppvarming før konserten på kvelden. Utenfor kirken ble vi stående og vente på et brudefølge som var på vei ut, og de fikk med seg en norsk brudeslått på veien, til glede for både dem og andre forbipasserende! Konserten var klokkelig lagt til klokken 19, rett etter at kveldsmessen var over, noe som betydde at de fleste som deltok på messen ble værende på konserten. Vi deltok selv på messen, og når det var vår tur var vi så heldige å ha over 80 mennesker i publikum til konserten, og det i en fremmed by i et fremmed land! Det var en flott og sterk opplevelse å synge på både norsk, latin og engelsk for et i hovedsak polsktalende publikum, men det var lett å se at vi traff en nerve, og flere kom bort etter endt konsert og sa at det hadde vært en sterk opplevelse å være i kirkerommet under konserten. Det var, som sagt, et magisk rom å synge i, og det må ha vært en av Angelos` beste konserter på flere år! Pawel var til god hjelp igjen, både som "innleid" bass og som oversetter for publikum.

Etter den flotte sangopplevelsen i kirken, feiret vi med felles middag på en av Gdansks bedre restauranter, og siden vi allerede var i godt humør etter den gode konserten, fortsatte vi å underholde de rundt oss med sang, både inne i restauranten og ute på gaten etterpå. Dirigenten vår, Inger Helseth, mente at det ikke var en ekte kortur uten at

det ble sunget litt på gater og torg, og det har hun nok rett i! Og Gdansk har blitt en populær reisedestinasjon for mange nordmenn, som jo skjønnte hva vi sang, så det manglet ikke på godord eller skryt etter disse uplanlagte opptredenene heller, og det er godt å ha med seg for et kor!

Søndag pakket vi koffertene våre og vendte nesa hjemover, etter å ha hatt god

tid på formiddagen til å handle de siste kuriositetene, besøke flere vakre kirker, spise mer lokal mat og se mer av gamlebyen. De fleste av oss fikk også med seg "verdens beste eplekake", nok en anbefaling fra Pawel, som serveres på en kafè i Gdansk – og det er meget mulig det er verdens beste, det er i alle fall ikke langt unna!

Søndag kveld var alle trygt hjemme i Oslo, mette av inntrykk og med to klare anbefalinger: Reis til Gdansk, det er en vakker by med mye å tilby til de tilreisende, og ikke minst, kom på Angelos sin julekonsert 13. desember kl. 18.00 i år!! Vi er mer samstemte og samsyngte enn på lenge, og med selvtilliten fra konserten i St. Nicholas Church i ryggen kommer det til å bli en vakker førjulsopplevelse i Vestre Frikirke! Velkommen!!

Reidulf - 25. januar 2015!!

Reidulf Hanssen, pastor i Vestre gjennom de siste 23 år slutter i aktiv tjeneste i menigheten ved utgangen av 2014. Dette vil bli markert på gudstjenesten 25. januar 2015 sier leder i Eldsterådet, Hans Chr. Andersen.

«Han er en av oss nå», sa lederen av Angelos en gang. Da hadde Reidulf vært med koret på tur til England.

«Du er presten min», sa en liten pike og klamret seg fast til leggen hans. «Han er et medmenneske, ser hver enkelt og møter oss akkurat der vi er», uttalte en av menighetens eldre. Ovenstående karakteriserer at vi har hatt en pastor for absolutt alle i

menigheten. Stor arbeidsevne og god hukommelse har medvirket til at han har satt spor, gode spor. Som taler søndag formiddag eller i andre

sammenhenger har han alltid gitt oss noe verdifullt. Ledet han gudstjenestene følte vi oss trygge og ivaretatt.

Mottoet «Alltid beredt» er velkjent. Reidulf har vært det. Tilstede og beredt til tjeneste, stor eller liten.

kst

Seniorgruppen 29. september

110 -----!!

Høst og seniorsamling igjen. Denne gangen var emnet «Brannvern i hjemmet».

Foto: Øystein Andersen

29.september – så absolutt høstferie – men likevel ti svært interesserte tilhørere til hva dagens gjest; Håvard Andersen hadde å si.

De to velfylte plastposene han hadde med inneholdt diverse fra sprayboks til bruk ved mindre branner til en ganske så utbrent og ødelagt kaffekoker.

Uansett hva vi måtte ha av brannslanger, brannslukningsapparater, branntepper m.m.; det aller viktigste i et hjem er røkvarsleren(e) Dem er det også to typer av, men mest aktuell for vanlige hjem er den optiske. Andersen anbefalte å seriekoble røkvarslerne. Dette er ikke

minst viktig om man har bolig i flere etasjer. Noe som ga de fleste en aha opplevelse var å få høre at de påbudte brannslukningsapparater skal kontrolleres jevnlig. Pulverapparatene må vendes opp ned noen ganger i året for å høre om pulveret fremdeles er i bevegelse. Hvis ikke er det ubrukelig og innholdet må skiftes ut. Ikke noe pulverapparat har lenger levetid enn 10 år!

Forsikringsbransjen har stadig minnet oss om å sjekke batteriene på røkvarslerne, og at de må skiftes årlig. «Skift batterier 12. desember, sa Andersen. Det er før kakebaking, smultgryter og juledekorasjoner med levende lys.» Apropos juledekorasjoner. Det finnes spray til disse. Bruker man den blir brannfaren svært liten.

Den medbrakte kaffekokeren viste med all tydelighet at termostatstyrte gjenstander er svært brannfarlige. Den litt distre kaffekokeren kan ha stor nytte av noe som ble demonstrert: En timer, den ser ut som et noe forstørret støpsel og settes i kontakten. Deretter skal støpselet fra kaffe- eller vannkokeren plugges i timeren. Denne slår seg automatisk av etter en halv time.

Så tilslutt en påminnelse: Etter ti år må røkvarslerne byttes ut! Dette gjelder selv om du har vært nøyaktig med å skifte batterier!

Om noen lurer: Ja, Håvard er sin far - Øystein Andersen - sønn. Begge sønnene er brannmenn, Håvard i Nittedal og Ingarth i Oslo.

Vi som var tilstede fikk en svært nyttig formiddag. Og foranstående kan kanskje være med på å gi nyttig informasjon til flere av bladets lesere.

kst

Seniorgruppen 27. oktober

Foredragsholder Jon Kvalbein!

Ekteskapet mellom mann og kvinne – tapt sak eller uoppgivelig skanse?

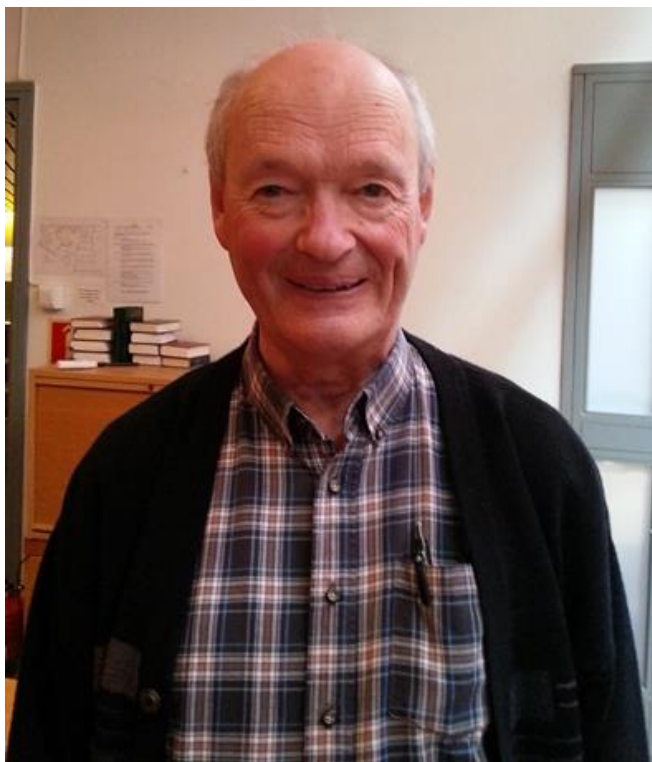

Foto: Øystein Andersen

Fra 1. januar 2009 har vi hatt en ny ekteskapslov i Norge. Den ble vedtatt av Stortinget i juni 2008. Den nye ekteskapsloven ble begrunnet med hensynet til likestilling. Dermed ble det også endringer i adopsjonsloven og bioteknologiloven. Homofile skulle ikke diskrimineres. De hadde også rett til å få barn.

«Har det virkelig gått opp for folk at den ekteskapsinstitusjonen som forutsetter at ekteskapet er mellom mann og kvinne, nå juridisk sett er avskaffet i Norge?» spurte Kvalbein.

Det er nå slik at alle ekteskap inngått før 1. januar 2009 er

registrert som nøytrale ekteskap, i likhet med alle ekteskap inngått etter denne datoen.

Det som er spesielt i denne saken er at homofile i partnerskap fikk velge om de fortsatt ville være registrert som partnere eller gjøre om partnerskapet til ekteskap. Totalt 69 % valgte å beholde partnerskapet! Mens altså alle ekteskap – inngått før eller etter 2009 – nå er innført i et register der ekteskapet er kjønnsnøytralt! Her var det ingen valgmuligheter. Loven ble gitt tilbakevirkende kraft!

Kvalbein understreket at ekteskapet ikke er en privat sak, men en offentlig institusjon. Han gjennomgikk kravene som gjaldt for ekteskapsinngåelse før loven av 1. januar 2009. Første krav var at ekteskapet gjelder mann og kvinne, og det inngås mellom to personer.

«Kan staten bare vedta å endre ekteskapsbegrepet, slik det har bestått gjennom uminnelige tider?»

«Kjernefamilien har vært samfunnets grunncelle. All forskning underbygger at det beste for barna er å vokse opp med sin biologiske mor og far som lever i et forpliktende ekteskap med hverandre,» sa Kvalbein.

Foredraget engasjerte og flere deltok med spørsmål og innlegg. Det lille som er referert her gir ikke på langt nær noe totalbilde. Vi har fått anledning til å legge foredraget ut på hjemmesiden. Der kan de som er interessert «få solid bakgrunn for egne meninger»!

kst

Diakoni – nøkkelen til menighetsvekst

Tekst: Vibeke Emberland Uhlig

Jeg er egentlig ikke så begeistret for ordet diakoni!

Det får oss lett til å tenke på diakoni som en av kirkens mange virkegrener.

Diakoni kan oppfattes som en oppgave for spesielt interesserte, eller noe man har et spesielt kall til, eller at det krever spesielle kvalifikasjoner. Noen gir også uttrykk for at diakoni "henger høyt" og at de føler de kommer til kort. "Diakoni ligger ikke helt for meg", kan man tenke.

Diakoni omformulert

Språklig henger ordet diakoni sammen med det å tjene. Diakoni kan defineres som nestekjærlighet i praksis. Så her kan og bør vi alle føle oss inkludert. Alle er vi kalt til å elske vår neste med en tjenende innstilling.

Sett på denne måten, skal en diakonal og nestekjærlig holdning gjennomsyre all

aktivitet i menigheten. Ett eksempel kan være søndagsskolelærere, som setter av tid og krefter for å sørge for barnas behov. Og noen gjør dette i årevis, ikke bare når de har egne barn i søndagsskolealder. Dette er et godt eksempel på tjenersinn og nestekjærlighet. Barna har en spesiell plass ved sin avhengig av andre for å få sine behov møtt. Derfor ser vi også at Jesus løfter frem barna spesielt.

Disse mine minste

I tillegg til barna, er det noen andre grupper som Jesus også trekker spesielt frem. Fattige, syke, ensomme, utstøtte, syndere, utlendinger, farløse, enker. Når vi befinner oss i disse livssituasjonene har vi spesielt behov for omsorg. Vi trenger et medmenneske som våger å stoppe opp, bry seg, og som våger å spørre, "hva kan jeg gjøre for deg"?

I kirken er alle velkommen, og skal møtes med åpenhet, inkludering, varme. Mennesker i nød trenger i tillegg til dette å møtes med involvering og praktisk nestekjærlighet. Når vi leser NT ser vi at Jesus oppsøkte mennesker i nød, og de søkte til ham. Hvis vi skal vokse som fellesskap må Jesu venner bli våre venner. Skjønnheten i dette er at jo tettere vi kommer på mennesker i nød, jo tettere kommer vi Jesu hjerte.

Vår svakhet og vår styrke

Vi er kalt til etterfølgelse av Jesus, og ikke lenger å leve for oss selv. Jesu forkynnelse på dette området er så sterk at vi kanskje er fristet til ikke å ta den helt på alvor. Det tenker jeg i så fall er veldig alvorlig både for oss som individer og som kirke.

Det finnes en smerte i avstanden mellom vårt liv og vår lære. Min erfaring er at om vi bringer denne smerten frem for Gud i bønn, så skaper Han anledninger for oss, det vi kaller det ferdiglagte gjerninger. La oss ikke forakte de små begynnelser i denne sammenheng. Vi er satt til å forvalte det vi har, ikke det vi mangler, men vi advares mot å grave ned våre talenter.

Jeg vet ikke hvem du er, hvilke talenter eller ressurser du har, eller hvor mange ferdiglagte gjerninger som fyller dine dager. Jeg vil bare oppmuntre oss alle til å søke inn i mer av dette. Hva ville det gjøre med menigheten om vi alle ble ledet til ett nytt menneske det neste året.

Det er egentlig ikke så komplisert

Kan du for eksempel invitere med barnet til en aleneforelder på søndagsskole og

baking etterpå? Gi forelderen litt hvile og barnet litt nærhet? Kan du invitere med en som nettopp har mistet sin ektefelle, til kirke og middag? Kjenner du noen med rusproblemer? De trenger kanskje en venn som får dem til å føle seg velkommen i kirken. Eller har du en nabo du mistenker har psykiske plager? Det kan trenge en venn å ta følge med for å orke å gå i kirken. Har du en nabo som er ny i Norge? Hva med å servere norske vafler, lære litt om landet deres og fortelle om kirken? Møter du en tigger på din vei, kan du smøre med en matpakke, ta med noe varmt fra klesskapet ditt, og vis veien til kirken? La oss inkludere de som ikke er i en situasjon av å kunne gi så mye tilbake.

Når kirken blir et sted hvor nestekjærlighet praktiseres på en synlig måte, blir den attraktiv, og budskapet troverdig også for de som ennå ikke tror. Derfor kalles diakoni også for "evangeliet i handling".

Menighetsweekend 11. – 13. september 2015 på Hermon i Sudndalen!

Ennå ikke jul og nyttår, og så legge planer for neste høst!

Ja, etter å ha stått på venteliste får Vestre mulighet til å dra til fjells igjen neste år. Så – se fremover.

Bruk muligheten til fellesskap for små og store i nydelige

omgivelser på et Hermon som nå fremstår mer innbydende enn noen gang.

Info om tema, priser og påmeldingsfrist kommer senere. Men viktig allerede nå å merke av den helgen!

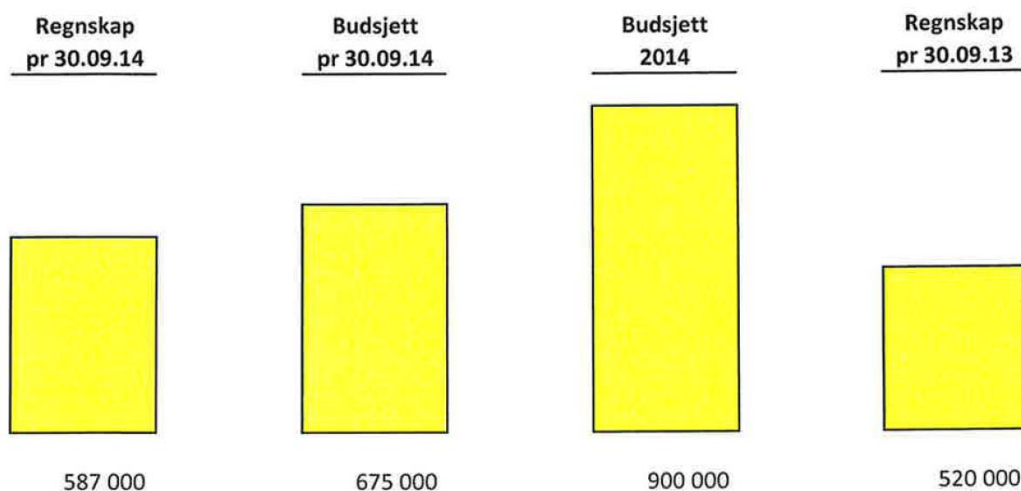
John Ole Hægeland er ansvarlig.

kst

Økonomi

OSLO VESTRE

FAST GIVERTJENESTE 2014

Vår økonomi

Redaktøren spurte hvordan det står til med vår økonomi. Da kunne jeg svart som eldre personer ofte svarer, takk som spør, det går, med det kunne alltid vært litt bedre.

Kort summert, så er vi i en bedre økonomisk situasjon nå enn vi var for et år siden. Givertjenesten ligger ved utgangen av oktober kr. 87.000 bedre an enn på samme tid i fjor. Det er gledelig. Pr 31.10 hadde vi fått kr 657.900 i faste gaver mot budsjettet kr. 750.000. Vi har i flere år hatt som mål å nå kr 900.000 på årsbasis, og nå er vi nærmere enn noen gang.

Kostnadene er tilnærmet som planlagt, slik at resultatet pr 31.10 er kr 2.496 i overskudd, før ekstraordinære gaver. Vi har mottatt en testamentarisk gave på kr.100.000 som har styrket vår likviditet betraktelig. Gjelden er nedbetalt med ytterligere kr. 75.000, slik at lånet nå er kommet ned på kr 175.000.

På kirkebakken

DØDE

Judith Josefine Stavik, født 9. juni 1923, døde 9. oktober 2014.

Björg Helene Hoffmann, født 15. nov. 1935, døde 9. oktober 2014.

Gerd Inger Andersen, født 4. april 1940, døde 14. oktober 2014.

Anne Bjørndalen, født 20. november 1927, døde 14. oktober 2014.

Arve Selsø, født 21. august 1972, døde 27. oktober 2014.

Jesus Kristus sier: *"Jeg er oppstandelsen og livet!"*

NYTT medlem i menigheten

Jannfryd Hagen

Kirkens nettside

Finner man på: www.vestrefrikirke.no

Det var Hilde Charlotte Mørland som hadde skrevet referatet og tatt bildene fra Høstsamlingen i oktobernummeret.

DØPTE

Dagny Olava Lien Gundersen, født 17. april 2014, døpt 19. oktober.

Foreldre:
Ingunn og
Harald Lien
Gundersen

Foto: Kyrre Lien

TIL INFO

Bengt E. Hanssen, har sagt opp stillingen som vaktmester. Han slutter 31. desember.

Kari Sofie Thune, som har redigert Vestres menighetsblad gjennom en årrekke, avslutter med dette nummer sin redaktørtjeneste. Tusen takk for innsatsfylt tjeneste!

Siste ord fra Kari Sofie Thune:

Dette er siste nr. av menighetsbladet som jeg har ansvaret for. Så herved tusen takk for svært godt samarbeid til alle dere som gjennom mange år har bidratt til at bladet kunne komme ut!

Pastorens hjørne desember 2014

Å vente i forventning

Tekst: Linn Sæbø

Advent betyr ikke vente, men ankomst. Men tiden har mye venting i seg, vi venter på han som kommer.

Adventstiden har også en god del dommedag i seg. Det har jeg ikke

tatt innover meg før i år. Vi venter på at Jesus skal komme på julaften og vi venter på at han skal komme igjen.

Å vente kan være kjedelig. Jeg husker godt julaftenen hos mormor og morfar. De hadde ikke oppvaskmaskin.

Tradisjonen var at vi ikke kunne begynne å åpne gaver før alt var ryddet og vasket opp etter middagen. Den lille timen, kanskje var det ikke en time en gang, virket som en hel evighet for meg. Jeg trodde aldri de skulle bli ferdig. Det var kjedelig, men jeg var også full av forventning. For venting og forventning hører sammen. Når vi venter på noe gjør vi det med en forventning om hva som vil skje når ventingen er over. Jeg har mange forventninger til julen. Jeg gleder meg til å kjøpe julegaver, til å åpne dem, til å reise hjem til familien, til å synge julesanger, til å slappe av og spise god mat.

Maria ventet i ni måneder. Jeg ser for meg at det må ha vært en venteperiode med forventning, men også med frykt. Ikke bare var hun veldig ung og skulle føde, bli mor, noe som sikkert er skummelt nok uansett. Særlig når det er første gang. I tillegg skulle hun bli mor til det hun hadde fått beskjed om var verdens frelser. Messias som jødene ventet på. Jeg hadde vært redd. Men Marias venting sluttet ikke

etter at hun hadde født Jesus. Jesus begynte ikke på sitt oppdrag før han var ca 30 år. Maria og Josef må ha ventet i alle disse årene på at det skulle skje, det som engelen hadde sagt til henne.

Noen ganger er det sånn at ting ikke blir helt som vi har forventet. Jeg lurte ofte på om Maria og Josef følte det gikk som de hadde forventet. Jødene ventet på Messias. En konge som skulle komme og skape fred på hele jorden og fri jødene fra undertrykkelse. En mektig konge. En krigersk konge. En konge fra Davids ætt, som skulle samle folket og gi dem tilbake landet. En som skulle oppfylle løftene Abraham hadde fått fra Gud. Jødene venter enda. For Jesus passet ikke inn i deres forventning av hvem Messias var. Messias skulle ikke være en snekker fra Nasaret som snakket om å tilgi fiender og vende det andre kinnet til. Messias skulle ikke la seg korsfeste av romerne. Vi tror at Jesus var Messias. For vi tror at det skjedde noe den kvelden for så lenge siden da Jesus ble født i en stall i Betlehem. Guds kom inn i vår verden. Tidsregningen vår ble annerledes. Det er før og etter Jesus, så viktig var det. Vi tror at Jesus var den som kom for å frigjøre hele verden og skape fred. Men ikke gjennom krig og opprør. Gjennom pine, kors, død og oppstandelse. Gjennom å krige mot døden, ikke romerne.

Og nå i adventstiden venter vi igjen. Vi venter på å få høre fortellingen om hvordan den nye tidsregningen begynte. Hvordan Gud fødtes til jorden som et sårbart lite barn, og hvordan det forandret alt.

Og vi venter på at han skal komme igjen. For min del både med forventning og med frykt. Jeg liker egentlig ikke tanken på at denne verden skal ta slutt. Jeg har det så altfor godt her. Jeg trives, jeg er ikke undertrykt, jeg kan gjøre hva jeg vil, jeg er redd for at Jesu gjenkomst ville gjort noe med min komfort. Andre steder i verden er det kanskje akkurat løftet om at Jesus kommer igjen som holder dem oppe gjennom hverdagen og adventstiden. Kristne i andre land blir forfulgt, torturert, fengslet og drept. For dem må det være en stor trøst i løftet om at krybben og

Korset ikke var slutten. At det ikke bare er en fin fortelling, men at det er virkelighet og det skal skje at Jesus kommer tilbake igjen. For barnet i krybben som vi ofte idylliserer og gjør ufarlig er faktisk Messias som en gang for alle skal ta et oppgjør med alle onde krefter, med alt som undertrykker mennesker. Han skal samle verdens folk og skape fred.

God advent og velsignet jul til dere alle.

Linn Sæbø

«Ledig stilling»

INNSAMLINGSLEDER

Som en FRI menighet er vi selv ansvarlig for våre inntekter, for å styrke teamet som arbeider med menighetens økonomi trenger vi en innsamlingsleder.

Ansvarsområde:

- Givertjenesten
- Aksjoner
- Følge opp offentlige tilskudd
- Søknader om tilskudd

Kunne du tenke deg å bli med på laget, ta kontakt med Hans Chr Andersen på:

Mobil: 913 72 175

E-mail: hca@attivo.no

Eller ta kontakt med menighetens pastor Linn Sæbø.

Gudstjenester og møter

DESEMBER

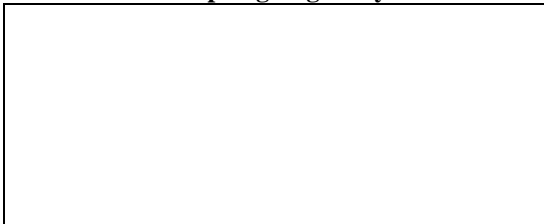
Onsdag 10.	kl. 1200	Ytremisjonens julemøte Gjest: Sidsel Lauten
Lørdag 13.	kl. 1900	ANGELOS` JULEKONSERT
Søndag 14.	kl. 1100	Gudstjeneste Linn Sæbø Sang: Morten Høie Nattverd Kirkekaffe
Søndag 21.	kl. 1100	Gudstjeneste Reidulf Hanssen Nattverd Kirkekaffe
Onsdag 24.	kl.1500 (merk!)	JULAFTEN Julaftensgudstjeneste Linn Sæbø
Torsdag 25.	kl.1200 (merk!)	JULEDAG HØYTIDSGUDSTJESTE Linn Sæbø og Reidulf Hanssen Sang: Harald Nasset

B-blad

Ettersendes ikke

Returneres med påtegning av ny adresse

JANUAR

- Søndag 4. kl. 1100 Gudstjeneste
Reidulf Hanssen
Dåp
Kirkekaffe
- Søndag 11. kl. 1700 Ingen gudstjeneste
JULE- og NYTTÅRSFESTEN
- Onsdag 14. kl. 1800 – 2100 Åpen kirke
- Søndag 18. kl. 1100 Fellesgudstjeneste Vestre – Fagerborg menigheter
Sted: Vestre
Sigmund Lindekleiv og Linn Sæbø
Nattverd, Kirkekaffe
- Onsdag 21. kl. 1200: Ytremisjon
Kl. 1800 – 2100 Åpen kirke
- Søndag 25. kl. 1100 Gudstjeneste
Reidulf Hanssen og Linn Sæbø
Kirkekaffe
- Onsdag 28. kl. 1800 – 2100 Åpen kirke
kl. 1900: Kveldsmesse med nattverd
Linn Sæbø
kl. 1920: Åpen bibelgruppe
Servering

M. JACOBSENS EFTF. A/s

BEGRAVELSESBYRÅ

Siden 1896

Tlf. 23 15 89 00 (hele døgnet)

Arne og Jorun Strøm

Tom Budalen, Erik Gundersen

Grønlandsleiret 13, 0199 Oslo Internett: www.gravferd.no